

Rebeca Mut: «L'objectiu és compartir música combativa i feliç»

La valenciana debuta amb 'Dones salvatges', un cant a la lluita des de l'optimisme i la força conjunta

Rebeca Mut | Arxiu de l'artista

Rebeca Mut està farta de viure com a ciutadana de segona pel simple fet de ser dona, vol trepitjar escenaris, fer cançons des de la batalla i des de l'optimisme i compartir la seva força. La cantant, ha decidit musicar la lluita amb tretze cançons que pretenen dir prou a un món que ens vol al darrere. "Endavant, falta energia, no tingues por", canta **Mut** en un dels talls d'aquest debut anomenat *Dones salvatges* (Picap, 2020), que va veure la llum el passat mes de març. Descubrim una mica més què s'amaga darrere aquesta nova sonoritat combativa de la valenciana en una entrevista amb **Rebeca Mut**.

Qui és Rebeca Mut?

Jo soc una persona senzilla que intenta viure des de la felicitat i des de l'amor, però sobretot des de la sinceritat cap a mi i cap a la resta de món. No hi ha gaire diferència entre la Rebeca artista i la Rebeca persona, la Rebeca empresària o la Rebeca mare... si ho hagués de dir ràpidament, diria que **Rebeca Mut** és una persona que té moltes ganes de viure.

I quan es comença a descobrir, la "Rebeca música"?

Des de menuda he estudiat música, mon pare també és músic: toca la tuba a la banda de música de Beniarbeig. Jo vaig entrar a la banda cap als quinze tocant el saxo, i al cap d'un temps vaig deixar-ho per formar diferents grups de música. Als vint-i-cinc, aproximadament, vaig passar directament a treballar en orquestra. Allà hi toques molts tipus de cançons i són moltes hores de *show*, aprens a improvisar amb naturalitat i a agafar resistència pels directes. Mentrestant jo anava fent les meves pròpies cançons però les deixava en un calaix perquè no m'atrevia a mostrar-les, ja que sempre que he escrit ha estat des de dintre, coses que sentia jo i de les meves pors.

Però ja ho has fet. Tens un disc anomenat *Dones salvatges*!

Hi ha un moment en la meua vida en què jo desperte. De cop me n'adono que tot el que jo soc en esta vida estava desapareguent, que estava absorvida per la societat i no per apostar per mi. Necessitava una cançó que me donara eixa força que en ocasions me demanava la meua vida, i així és com va sortir el primer senzill "Dones salvatges", que finalment ha posat nom a un disc sencer. El videoclip d'aquella cançó va ser un abans i un després molt important, d'una cosa que jo havia fet per a mi, de sobte, va sortir una cosa compartida en una xarxa de més de dues-centes dones salvatges com jo. Va ser meravellós veure tantes dones caminant pel País Valencià amb tota la seua força.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=3YT-csunCKw>

Podries definir el disc en tres paraules?

Uh! Díficil... [riu]. Per a mi, el disc està ple de vida, d'amor, i de ganes de superar-se.

A més, té un discurs empoderat explícit, convençut i ple d'esperança.

Sí! És un disc que parle de l'amor, de la vida, de les ganes de viure... És un disc amb força, que parle de no tindre por, hi ha una cançó que diu "no tingues por, perquè la por té més por que tu". Parla de l'esperança, i també de les pors que compartim moltes dones pel simple fet de ser dones. En totes les cançons hi ha un camí per a caminar conjuntament cap a una societat millor, i no busquen culpables. És un disc per a viure'l i per somriure.

L'esperança és el motor de la lluita, però parlant de música... Com és que els homes segueixen sent els protagonistes de l'escenari?

En qualsevol aspecte, no només en la música, sempre hem tingut més presents els homes. Ha passat una cosa molt bonica durant la quarentena que és que un artista de València ha fet una estàtua enorme en homenatge a totes les víctimes de la COVID-19. L'estàtua representa un home, no una dona. Davant la representació de tots, d'homes i dones, sempre es tria un home, perquè si es tria una dona sembla que només representi les dones. Fins que eixa idea que l'home representa a tots però la dona no, no canvie, sempre passarà el mateix. El disc *Dones salvatges* no només és per a les dones, també és per a tots aquells homes que s'atriveixen a caminar al costat d'una dona salvatge.

Quins objectius hi ha rere aquesta publicació?

Jo estava cansada d'escoltar lamentacions en cada cançó. De trobar melancolia, tristesa i culpabilitat en cada lletra. També és veritat que ha influït la música que escolten els meus fills, vaig trobar que faltava música que representara el discurs des d'un punt de vista esperançador, música amb missatge però per a cantar i ballar des de l'optimisme. Un punt de vista on no caure en la tristesa, el rencor, la ràbia... No crec en les culpes, sinó en la responsabilitat. L'objectiu és compartir música combativa i feliç.

Parla'ns del procés compositiu, de l'experiència a l'estudi... Com ha estat aquest debut?

En el procés de composició hi ha tingut part important Ximo Guardiola, vaig treballar amb ell al seu estudi, però després estava molt ocupat i vaig començar a treballar amb Manolo Miralles, que s'ha convertit en el meu mestre en música. Vam gravar el videoclip de "És hora de nàixer", que parla de l'Associació Valentes i Positives -meravellosa-. Després volia descansar una miqueta perquè veia que el panorama musical no estava donant els resultats que jo necessitava per tirar endavant. Liderar un grup de persones i que no surtin gaires concerts és una mica nedar a

contracorrent. Però Manolo Miralles em va dir que de cap manera, que aquestes cançons no es poden quedar al calaix i que he d'apostar per aquí. Els vaig dir als meus fills "sé que ens volem comprar una casa però què us sembla si abans gravem un disc"? I aquí va començar una gran aventura al costat de Albert Ortega i Manolo Miralles.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=pmEdXK5zkGU>

Dones salvatges té caràcter rocker. De quines influències musicals beu?

El gran pes el porta el rock i el pop. Les influències són molt diverses, començant des de **Luís el Sifoner...** i acabant per **ACDC**, per exemple! M'agraden molts estils de música: tots ells, ben tocats, tenen alguna cosa a aportar-nos. A *Dones salvatges* volia aprofitar la força que té el rock per expressar un missatge fort i ple d'esperança.

Com ha afectat la COVID-19 en tot el procés de publicació?

Jo vaig gravar un disc per a mi i per als meus fills, és com el regal més car que m'he fet mai. I no esperava res a canvi, només que els meus fills tinguin aquestes cançons per escoltar-les si algun dia les necessiten. Si m'hagueren dit que el disc sortiria en mig d'una quarantena potser no l'hauria gravat, però per sort la vida és aixina, plena d'imprevistos, i quan entens això, que prens decisions sense saber què passarà després, és quan comences a fer coses. Jo vaig prendre la decisió de gravar-lo perquè, per sort, jo no sabia que ara estaríem així. Hi ha hagut imprevistos pràctics, també, com ara que el meu disc no té plàstic, i vaig preparar un envoltori especial perquè no estigués envoltat amb plàstic, però aquest envoltori no va arribar fins després de la quarantena quan ja feia setmanes que teníem els discs, i què? No passa res, està bé!

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=VpxPWsvSy0g>